

BOHDAN ZADURA

Régi ismerősök

Ha nem leírni akarunk
hanem változtatni példának itt ez a hagyma

nem leírást ad a világról inkább körülveszi
saját magát rétegről rétegre
hártyáról hártyára

ha vetköztetem nem találok
semmi olyat mit körbefogna
és óvna

alsószoknyája alatt
semmit sem rejt

de a hagyma hagymává változtatja a világot

Miért beszélek a hagymáról? A könnyeid
miatt melyek inkább leírást adnak rólunk
mint megváltoztatnak

gyanítom
hogy az átlagos halandók
vagy minek nevezzem őket
az emberek
szarba se veszik
a verseimet
de amíg
ez nincs éppen fordítva
addig minden rendben

Függőhíd a Boszporusz fölött

Függőhíd a Boszporusz fölött –
negyedóra elég hogy Ázsiában találj magad
és visszatérj

Műhely (női és férfi)

férfi nem volt
elszántam magam egy nőre
tüstént oda is léptem

voltaképpen egy lányra
magasra és karcsúra
rövidre nyírt frufruval

nem régóta dolgozott itt
talán harmadik
alkalommal láttam

tudtam hogy még csak betanul
harmadával
kevesebbe kerül

hogyan csináljuk?
kérdezte mikor leültem
tudhatta

mi több rákérdezett
a szokásos?

elég lett volna bólintanom

de ahogy megpillantottam
csípője jobb oldalán
a lazán függő övet
és a pisztolytáskát benne öt
ollóval
megkönnyebbültem

Decemberi hajnal

Amit holnap megtehetsz halaszd mára Amit ma
megehetsz halaszd holnapra Olykor
fonák módon fogalmazott és várta a hatást
Bölcs ember volt Hiszen ő az apám

Távozása pillanatától minden áldott nap
megtudok róla valami újat A butaságok
miket cinkosomként művelt velem vannak
e télen és ott lesznek mind a karácsonyfa alatt

Az új nap kíváncsisága? Kötelességtudat?
Semmi efféle Még egy pacsirta sem és a nap sem
bár hálósobám ablakai keletre néznek

A vekker riaszt fel minket Otthonunk minden
tárgya közül a leggyűlöletesebb És a kávé
égeti a szám a ciginek pedig semmi íze

Most már többé-kevésbé
el tudom képzelni

A nagyáruház
öltönyosztályán
elmélyülten sietősen szótlanul
férfiak próbálnak
fekete öltönyöket

És valójában ez minden
nem történik semmi egyéb
csak ez a hőség
felidézi bennem
két nagyanyám Stanisława és Anna
két nagyapám Aleksander és Józef
gyászszertartásait

Csak a megrendülés
hogy minden férfi rászorul erre
majd idővel Hogy holnap
talán már késő
mert holnap mindannyiuknak
szüksége lehet egy ilyen
ruhára

Most már többé-kevésbé
el tudom képzelni

ZSILLE GÁBOR fordításai